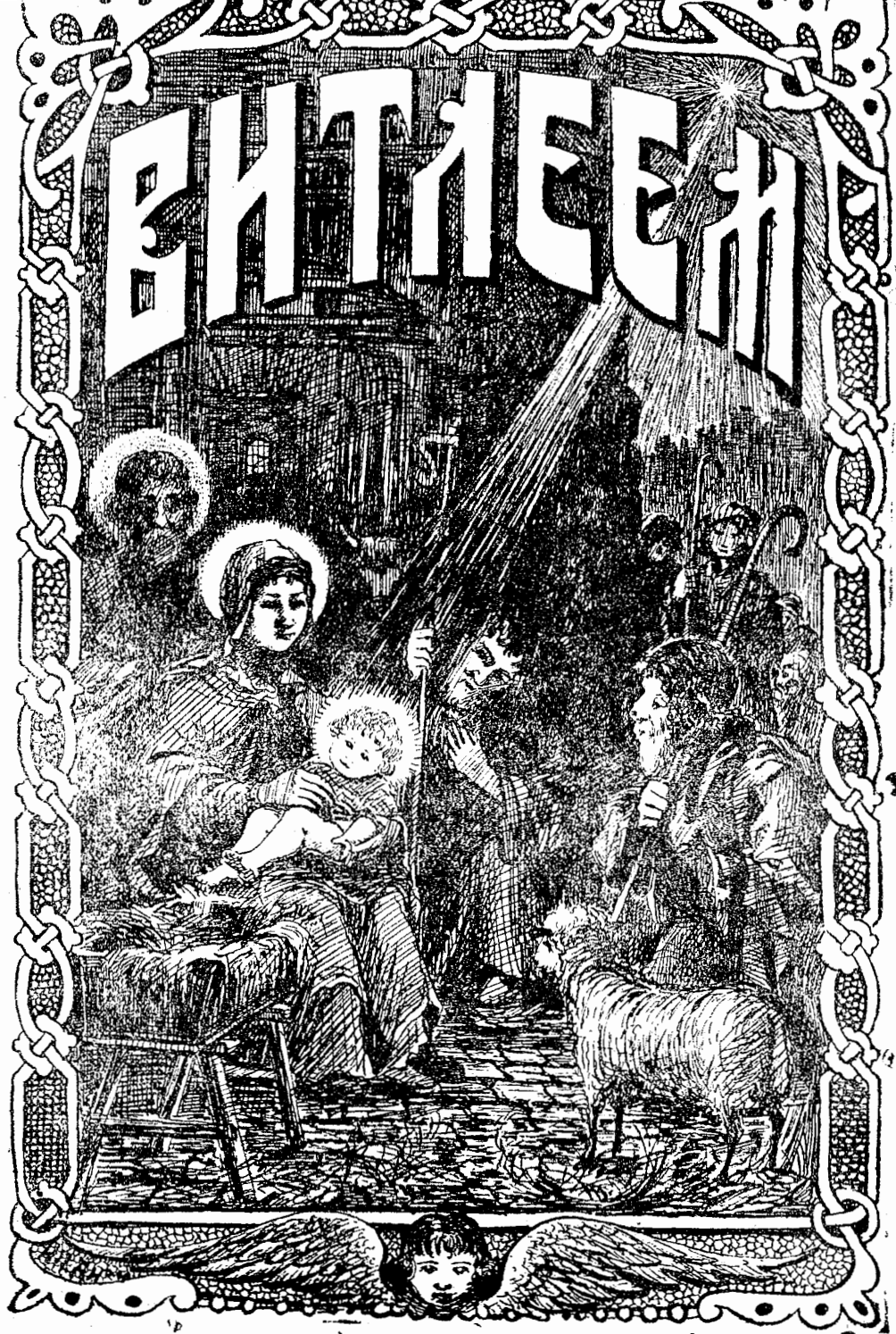

Един брой 4 лева.

PA 565

1923

Я Н У А Р И Й

1923

Има 31 ден. Денът е 10 часа, а нощта — 14.

Н.СТ.			СТ. СТ.	
1	п.	† Нова година	19	} Декември
2	в.	* Св. Игнат Боговосец	20	
3	с.	мжченица Юлиана	21	
4	ч.	великомжченица Анастасия	22	
5	п.	10 мжченика в Крит	23	
6	с.	преподобна Евгения	24	
7	н.	† Рождество Христово	25	
8	п.	† Сжб. Пр. Богородица	26	} Декември
9	в.	† Първомжч. Стефан	27	
10	с.	20,000 мжченици	28	
11	ч.	преподобни Маркели	29	
12	п.	мжченица Анисия	30	
13	с.	преподобна Мелания ¹	31	
14	н.	† Св. Василий Великий	1	
15	п.	* Св. Силвестр	2	} Януари
16	в.	преподобна Малахия	3	
17	с.	Сжбор на 70 апостоли	4	
18	ч.	мжченик Теопемт (пост)	5	
19	п.	† Богоявление	6	
20	с.	† Иванов-ден	7	
21	н.	† прп. Георги Хозевит (баб.-ден)	8	
22	п.	мжч. Полиевик	9	} Януари
23	в.	Григори Нисийски	10	
24	с.	мжченик Теодосий	11	
25	ч.	мжченица Татяна	12	
26	п.	св. Ермил Стратон	13	
27	с.	св. отци в Синай	14	
28	н.	† Митар и Фарисей	15	
29	п.	Чест. вериги ап. Павла	16	} Януари
30	в.	* св. Антоний Великий	17	
31	с.	* св. Атанасий Великий	18	

Хвжрлете пред себе, за да намерит зад себе си.

Народна пословица.

Официални празници: 1. Нова година, 19 Богоявление и 30. Рождения ден на Царя.

Година I.

Януарий 1923 год.

Книжка I.

Витлеем.

Малки читателю, днешното човечество, наглед сжвсем отдалечено от религията, напредна и напредва благодарение на нея. Обичаи, закони и образование то доби главно от как вжзприе учението Христово, при все че днес почти е забравило Христа.

Новото време, вжрвежа на днешния живот, занятията и удоволствията, сжвсем са отклонили хората от пжтищата, предначертани им от Христа. Сега повече от тях Го познават само по име, макар че мнозина още се наричат Християни. Но голямия напреджк на всеки човек и общо на човечеството не ще бждат естествени и трайни без едно вжзвржжане кжм основния морал на Христа, кжм който от известно време се стреми да се приближи новия свят.

Днес хората, особено младежите, чувствуват най-голяма нужда от една здрава морална подкрепа. Тая здрава морална подкрепа хората и младежите няма от где да получат, освен пак от живия извор — Исуса Христа.

А вжв Витлеем е Той!

Нека хората, особено младежите се обжрнат кжм

Него и онова, което те не знаят, ще научат и отново ще обикнат Оногова, Който там яви Своя живот, сила и откровение.

Впрочем, всички с поглед към Витлеем! Звездата над него още сияе и сочи пжтищата към щастие, към живот, към напредък. Пригответе даровете си, очистете сжрдцата си и тржгнете към Витлеем. Там още е живия извор — Исус Христос, в пещерните ясли. Поклонете Му се и кажеге:

„Да дойде царството Ти!“ ...

„Царството на Исуса Христа“.

За това царство, малки читателю, ще работи списанието „Витлеем.“

За царството на Исуса Христа копнеем всички; за него се молим сутрин и вечер; млади и стари. За него Исус Христос дойде преди 1923 години във Витлеем и положи основите му, като ни научи как да се молим и как да живеем, за да се то час по-скоро осжществи.

Кои са границите на това царство? — Отговора е ясен. Простират се от Изток до Запад, от Север до Юг. Обхващат цялата земя, но не и всички те човеци по нея. Намират се още народи и племена, които не са чули за него. Царството на Исуса Христа няма граници. няма предели. Простира се до там, догдето се носи Исусовата благодат и Неговото Евангелие е могло да проникне и бжде прието!

Как живеят хората в това царство? — В него не се раздават даром нито ядене, нито пиене, нито некакви зрелища или залжгалки. Не! В него царуват: любовта, миржт, истината, правдата. В него всички са братя. Един се грижи за всички и всички — за един.

Коя е силата на това царство? — Силата на това царство е сам Исус Христос! Чрез Него, чрез Неговото учение всеки се изпжлва сжс Светия Дух, за да може да разбере и поверва в Него и Неговото учение, та да живее свято и прилично през цялия си живот, без да може някой да му стори какво годе зло.

Кои са поданиците на това царство? — Всич-

ки, които се кржщават в името на Христа и прилагат в живота си Неговото учение. Но това поданство не тжй лесно се придобива. Без вяра, без добри дела, без разкаяние за сторени грешки, то никому не се дава. Всеки трябва духовно да се прероди, за да стане поданик на Христовото царство. За това прераждане, драги читателю, ще се грижи списанието „Витлеем“. Поданиците на това царство да се увеличат много и много и от милиони уста да се изговаря изречението от Господнята молитва: „Да дойде царството Ти!“ ...

Кои са уредниците на това царство?— Всички християни без разлика на мъже и жени, на раси и племена. Всички, които са честни и трудолюбиви. Всички, които обичат ближните си, както обичат себе си. Всички, които живеят с другите, като с братя, защото всички сме чедра на нашия Небесен Баща — Сждателя.

Кои ще бждат изпждени от това царство?— Лицемерите! Тия, които се наричат християни, а в сжщност са сжщински демони. Тия, които уж са християни, а не знаят Христовото учение, нито познават царството Му. Тия, които са виновни за умразата между хората, за войните, за кражбите, за неправдите, за всичко лошо в света. Тия, които, алчни за слава и богатства, искат да разрушат царството на Христа, да унищожат Неговото учение, да сжборят Неговата църква, като она луд, за когото ще ви разкажа, мой мили читателю, ей сега.

■ В една здрава каменна черква с дебели стени и яки каменни стжлпове, един праздничен ден много богомолци слушали проповедта на свещеника при тая черква. Между богомолците се намирал и един луд. Нещеш ли, по едно време, когато свещеника говорел тихо и бавно за Христа, за Неговото царство и черквата, лудия приближил до един от стжлбовете, хванал се здраво за него и извикал колкото глас имал: „Ей сега ще сжборя тая черква!“ От това неочаквано извикване настанала голяма суматоха. Много от богомолците помислили, че лудия действител-

19

но ще направи това, без да размислят дали е възможно, и почнали през глава да бягат навън. На много жени даже припаднало. Свещеника, който бил поспрял малко проповедта си, за да разбере що става, извикал с висок глас на богомолците да се успокоят, а на самия луд казал: „Заповедай, опитай се да събориш черквата!“

Лудия напжнал всичките си сили, понадул се до пукване чак, но не можал нищо да стори. Стжлбжт и не потреперал даже. Изпотен вир вода от безсмислените си усилия, напуснал черквата за голяма радост на всички богомолци.

Малки читателю, врагове на Христовата църква, на Светото Евангелие, на светлината, на правдата, на братството... изобщо врагове на Христовото царство сжщо така ни заплашват, че ще го съборят. Ти плашиш ли се? — На всички тия църковни и Иисусови врагове отговаряй непоколебимо, както им отговаря списанието „Витлеем“: „Заповедайте и се опитайте!“ „Не боим се от заканите на никого, до гдето обичаме Исуса Христа и живеем както иска Той!“ „Рано или кжсно ще дойде царството Му!“

Свещеник П. Икономов.

Що е Библия?

Библия, млади читателю, се нарича една твърде стара книга, проста на глед, но полезна за човека, като хлеба що го храни. — С право се нарича **Свещено Писание**, защото на всяка нейна страничка, на всяки неин ред, па даже и дума, лжха диханието на Божие-

то слово. Тя е книга над книгите: безверниците, забравили Бога — прави верующи; наскърбените — утешава; болните — изцелява; отчаяните — възвръща към живот и сила. Искате ли да се просветите, четете Библията. Нека бъде тя първа между книгите ви.

Библията се дели на две части: **Вехти Завет** и **Нови Завет**. Вехтия Завет ни учи за всичко онова, що Бог е открил на хората до **Христа**, а Новия Завет — след Него. (За Новия завет ще говорим на друго място).

Първата част на Библията — Вехтия Завет — начева с **Битието**, или, както сега се казва, **Сътворението на света**. Когато никой с положителност не може да ни каже как е направен светът и до къде се простира той, Библията ни казва следното:

Из безпределните пространства, за които никой от нас не може да си помисли, се носел само Дух **Божий**, Духа на **Твореца**, както го наричаме.

защото в това пусто пространство, из което се е движел, Той създал всичко онова, което виждаме сега, както и първите хора — нашите прародители, **Адам** и **Ева**.

Адам и Ева.

Като направил Бог земята, слънцето, месеца, звездите и всичко, което виждаме по земята: растения, птици, риби и животни, рекъл да направи и човека, като господар на създаденото.

Взел пръст, направил от нея първия човек, когото Бог създаде подобен на Себе си, духнал в него и той оживял. Първия човек бил наречен Адам.

Бог оставил Адама да живее в Рая—една много хубава градина, в която имало всичко необходимо за живеенето му, като му заповедал да яде от плодовете на всичките дървета, а само от едно, което било за познаване доброто и злото, да не яде, защото ще умре.

Адам заживял в Рая между животните, които били в него, но се отекчавал, като не виждал между тях подходящ на себе си другар. Бог, за да го избави от това отекчение, нап्रा-

вил му другарка—първата жена, майка на всичките човеци, Ева.

Адам и Ева останали да живеят в Рая и, макар да били голи, не се срамували един от друг, понеже били невинни като деца.

Падането на Адама и Ева в грях.

Змията била най-хитра от всички животни, които Бог сжздал. Един път, когато Ева минавала покрай джрвото, от плодовете на което Бог им бил запретил да ядат, змията я попитала: „Истина ли Бог ви каза да не ядете от плодовете на всичките джрвета в Рая?“ Ева ѝ отговорила: „Не, каза ни да не ядем само от плодовете на това джрво!“ — „Той ви е казал да не ядете от неговите плодове, отговорила змията, защото, ако ядете и от тях, очите ще ви се отворят, ще познавате доброто и злото и ще станете като него — богове“.

Ева от тия думи на змията се сжблзнила, откжснала от плодовете на запретеното джрво, яла и занела на Адама, та и той ял. Действително очите веднага им се отворили, те изгубили невинността си и разбрали веднага, че са голи. Засрамили се и си направили престилки от листа на смокини.

Привечър Бог навестил Рая. Адам и Ева се скрили.

— Адаме где си? извикал Бог.

— Тук сжм, Господи, но ме е срам да изляза, защото сжм гол.

— Кой ти каза, че си гол?—попитал го Бог. Да не си ял от плодовете на джрвото, от които ти бях казал да не ядеш?

— Жената, която ми даде за другарка, ми донесе и ядох, отговорила Адам едва чуто от срам.

Тогава Бог попитал Ева: „Що е това, което си направила?“

Ева отговорила: „Змията ме измами.“

Най-голямата виновница за падането на Адама и Ева в грях, а—змията, в която било вжплотено злото, Бог проклеа: да се влачи по корема си, с пржст да се храни, да бжде най-презираана между всичките животни, а на пжрвите хора дал обещание, че един ден от жената ще се роди син, който ще смаже главата на змията.

Любезни читателю, ти вече се досещаш за кой син е казал Бог Отец. За Божия Син, роден в Витлеем преди 1923 години. За Него списанието „Витлеем“ много, много ще ви разказва.

ЕВАНГЕЛСКИ ПОУЧЕНИЯ

Евангелие.

Думата Евангелие не е наша дума. На наш език би трябвало да кажем Благовестие. А що ще рече Благовестие, ти, малки читателю, добре разбираш — да известиш на хората нещо хубаво (благо). И действително, само хубави (благ) неща от живота и учението на Исуса Христа се съобщават в Евангелието. Съобщават ги четирима съвременници на Исуса Христа — живяли тогава, когато е живял и той, и записали всичко, що чули и видяли за Него. Тия четирма души се наричат евангелисти. Имената им са: Матей, Марко, Лука и Йоан. Тия имена ти чуваш да се споменават всеки празничен ден от свещеника в църквата. Когато започва да чете Евангелието, той казва: „Ще се чете от Светото Евангелие от Иоана, да внимаваме!“ или пък: „Ще се чете от Светото Евангелие от Лука, да внимаваме!“

Четирмата евангелисти със своите разкази за живота и учението на Исуса Христа взаимно се допълнят и ни дават в най-големи подробности всичко онова, което — като християни — трябва да знаем от живота и учението Му. Затова тая книга ние я наричаме Свещена, или с други думи казано — Евангелието е свещена книга на християните, защото в него е написано всичко, което всеки християнин трябва да знае и върши. Евангелието, както ви вече казах, е втората част от Библията — Новия Завет.

Малки читателю, ти си ревностно християнче и, като такава горещо желаеш да знаеш живота и учението на твоя любим Исус. Чети Евангелието! Онова, което сам не ще можеш да разбереш в него, списанието „Витлеем“ ще ти го обясни.

Коледа.

Коледа приближава! Туптят радостно сърдцата на децата. С трепет в душата си те чакат идването ѝ.

Камбаните забиват тържествено, тържест-

вено: „Бим, бам, бум — бим, бам, бум!“ Известяват: „Коледа дойде!“

Радост, веселие, песни, смях — сияят личицата на всички деца.... Защо толкова се радват те?

— Радват се, пеят, душата им е във възторг, защото Коледа е рождения ден на Исуса Христа, тяхния най-добър приятел и най-верен другар и съветник; рождения ден на оня Син, за когото Бог казал на змията, пред Адама и Ева, че ще ѝ смаже главата.

Слушайте, милички, аз ще ви разкажа как се е родил вашия любим Исус Христос. Зная, вие много обичате да ви се разказва за Него.

Благовещение.

Майката на Исуса Христа се казвала Мария. Тя била сираче. Майка ѝ и татко ѝ отдавна били умрели. До като била малка, Мария живеела в Ерусалимския храм. Когато пораснала и не бивало вече да стои там, отишла да живее при един добър човек от градеца Назарет, на име Иосиф.

Един ден, когато била в стаята си и работела, при нея от невиделица се явил ангел Гавриил. Мария се стреснала. Като видял уплахата ѝ, ангелът ѝ казал: — „Не бой се, Мария! Намерила си благодат от Бога. Избира те да родиш син,

когого ще наречеш Исус. Той ще бжде велик и син на Всевишния ще се нарече.“

Мария възрази: — „Как ще бжде това, като съм девица (неженена)?“

Ангелът ѝ отговорил: — „За Бога няма невъзможно нещо! Чрез Дух Светий и силата на Всевишния, ти ще родиш и роденото от тебе Син Божи ще се нарече.“

Мария смирено се поклонила и казала: — „Аз съм слугиня на Бога. Нека бжде волята му, според както ти каза!“*)

Раждането на Исуса.

Неще ли, не много след това благоизвестие, излязла царска заповед да се преброи населението. Да се преброи, но не така, както сега се преброява кой къде се намери срещу нова година, а трябвало всякой да отиде в родното си място и там да се запише.

Мария и нейния роднина Иосиф били родени в града Витлеем, далеч, много далеч от Назарет. Приготвили се за път, натоварили провизиите си на едно муле и тръгнали. След дълго пътуване, най-после стигнали в града Витлеем, но много късно през ноща. Подирили тук-там място да пренощуват, но не намерили. Много хора били надошли за преброяването във Витлеем, та всички къщи били запълнени. Какво да правят?

За да не останат на улицата, прибрали се в една пещера, която служела за затваряне на добитък. В тая пещера, през същата нощ Мария родила вашия любимец Исуса Христа.

Щом се чуло гласчето на малкото и хубаво бебенце, в пещерата светнало. Голяма светла звезда тутакси се явила на небето и с лъчите си осветила пещерата. Мария и Иосиф видяли хубавото детенце и кое-как се погрижили за него. Майка Му си отпасала престилката, увила Го добре и Го положила да спи в една от яслите на добитъка, върху малко сламица.

Макар и в ясли, а не в златна люлчица; макар и върху слама, що била приготвена за храна на добитъка, а не върху пухено дюшеч; макар и овито в престилката на майка Си, а не в копринени пелени, — младенеца Исус кротко заспал.

Заспал Той, миличкия, на Своеото скромно легло в пещерата, заспал сладко, след като се явил на света, но кроткия Му сън пробудил цялата вселена. Надлъж и на шир по небе-

*) Това ангелско известие ние — християните, малки читатели, празнуваме всяка година на 7 априлий. Празника наричаме Благовещение, защото, както чухте, в него ден ангел Гавриил съобщил на девицата Мария благата вест, че ще роди Исуса — нашия Спасител.

то над пещерата, спящия град и полето се явили безброй ангели, които хвърчели по разни страни и пеели:

**„Слава Богу в небесата!
На земята мир!
На хората — радост!**

Овчарите.

Овчарите, които спели около стадата си по полето, първи се пробудили от ангелското пеене, видели небесните чудеса, изплашили се много и се чудели какво да правят. Но ето един от ангелите се отделил от другарите си, сплязал при тях и им казал:

— Не бойте се! Нося ви вест, която ще зарадва цялото човечество. Роди се неговия обещан от Бога Спасител, Исус. Идете във Витлеем и вижте! Лежи положен в яслите на пещерата.

Щом ангела се изгубил, овчарите побързали да отидат при Исуса. Нарамили овчарските си тояги, отбрали едно хубаво агънце за подарък на Исуса и се запътили за Витлеем. Скоро, по светлите лъчи на звездата, намерили пещерата и

нахлутили в нея. Както им бил казал ангела, тъй и излязло. Исус спел на скромното си легло в яслите. Разказали на Иосифа и майка Му какво видели и кой им бил казал да дойдат при детето. С радост Мария взела Исуса на ръце и Го показала на овчарите.

Овчарите паднали на колене, поклонили Му се и Му подарили донесеното агънце. На връщане те разказали на всички, що срещали, за станалото. До разсмяване в всяка къща във Витлеем с облекчение се повтаряли думите: „Слава Богу, Спасителя дойде!“

И до ден днешен, мили деца, се повтарят думите: „Слава Богу, Спасителя дойде!“ Камбаните на всяка черква в света, сжс своето бим, бам, бум!—бим, бам, бум!“ ни напомнят тия слова и ни подканят да обикнем Исуса, хубавото Витлеемско дете, защото дойде на земята за нашето спасение, да смаже главата на змията — злото.

Разтворете сърдцата си за Неговото учение и се поклонете пред Него, като овчарите от Витлеем.

Камбаните на Коледа.

„Бим, бам, бим, бам,

Дан, дан, дан!“

Бие коледни камбан.

Пейте, пейте, о врабци,

Дружно с громките звънци.

Тихо, леко сняг снежи,

Падат белички звезди;

Камбани вестят с глас мил:

„Днес се е Христос родил!“

Дан, дан! Тука — там в света

Вжзгласява се веста:

„Поздрав! о Исусе драг,

Който си кжм всички благ!“

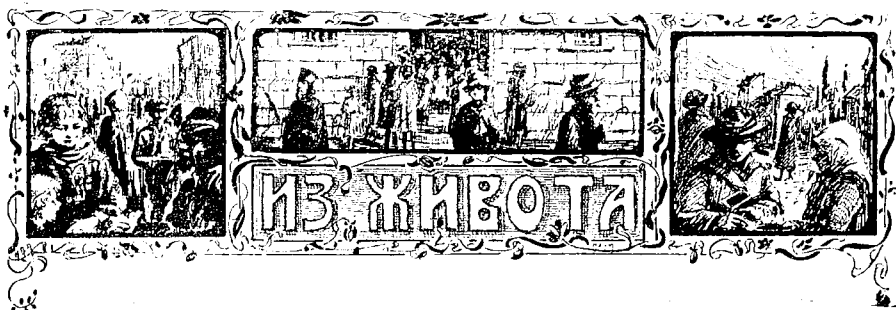
Тоз, що в ясли е лежал

И на кржста е пострадал,

Над децата малки бди

И ги пази от Беди.

В. Узунов.

Добър Пастир.

На 17 декемврий 1922 год. в гр. Варна се отпразднува 50 годишния юбилей на най-стария и многозаслужил митрополит у нас — Варненски и Преславски Симеон — един Добър Пастир на християните не само в Варненско и Преславско, но и на всички в отечеството ни.

Митрополит Симеон през своето 50 годишно служене като владика винаги е бил, какъвто е и сега: добър, правдив, ученолюбив и много милостив, особено към бедните дечица. Не пропуска случай, най-вече пред празници, да не купи за бедни ученици и ученички обуца, дрешки или нещо подобно. Няма благотворително дружество в гр. Варна, на което, ако не е сам негов ръководител, да не е помогнал с пари или друго нещо. На фонда „Коледна

Елха“, който се грижи да урежда всяка година на втория ден на Рождество Христово забава за сираците от сиротопиталищата и други сирачета — ученици от Варна, той е председател. На основания на негово име фонд при училището „Св. Наум“, за подпомагане крайно бедни ученици и сираци, освен че е почетен председател, но е и най-големия му дарител. Изобщо, с своята дейност и живот, Митрополит Симеон, дава пример и на малки и на големи, как трябва да живеят и работят като християни. А за да се убедиш по-добре в това, наш малки читателю, прочети напечатания по долу протокол на ученическото дружество при основното училище „Св. Методий“, който дружеството е изпратило на митрополита по случай 50 годишния му юбилей.

ПРОТОКОЛ

№ 2.

Днес, 15 декемв. 1922 год., ученическото дружество за подпомагане бедни другарчета при Варненското народно първоначално училище „Св. Методий“, свикано

на извънредно общо събрание от управителния съвет, се занима с въпроса:

Отпразднуване юбилея на дядо владика.

Дружеството като взе пред вид:

1. Че на 17 декемврий т. г. се навършва 50 години от как е станал Варнески митрополит члена на дру-

жеството ни Негово Високо Преосвещенство дядо владика Симеон;

2. Че през време на турското робство, той най-усърдно е работил за на-

шето духовно и политическо освобождение;

3. Че преди и след освобождението ни, той е бил

от първите хора, които са работили за народната ни просвета;

4. Че през целия си жи-

вот е бил подкрепител на бедните и угнетените и най-добър приятел на децата, единодушно реши:

Провъзгласява Негово Високо Преосвещенство дядо владика за почетен председател на дружеството.

Протокола, подписан от всички присъстващи, да се изпрати на дядо владика за знание.

Трогнат дядо владика, на това сърдечно поздравление, отговаря така:

Варна, 30/XII. (17 с. с. 1922 г.)

До Госпожица Б. Ханджиева,

Председателка на ученическото Дружество за подпомагане бедни ученици при Варненското първоначално училище „Св. Методий“

Т У К.

Мила Богданке,

Преди няколко дни ти, придружена от няколко твои другарки, ми прочете в Митрополията ясно, отчетливо и разбрано протокола, с който всички членове на Дружеството Ви ме провъзгласяват за почетен председател по случай педесетгодишнината ми откакто дойдох в Варна като Владика. Останах много благодарен, Богданке, от честа, която ми направихте. Много се зарадвах, че Вие, милите ми дечица, не ме забравихте. За това исказвам и на тебе, Богданке, и на всичките ти другарки и другарчета, които подписаха протокола, моята благодарност и признателност. Дано Господ да помогне да растнете и порастнете, като бждите добри деца, като напредвате в уроците си и като се отличавате на всякъде и в бащините си домове, и на улицата, и в училището с примерно поведение. Това молитв вувам на всички Ви. Известявам, че ти пращам сто и петдесет (150) лева за общата Ви каса.

Господ да запазва теб, Богданке, и всичките ти другарки и другарчета здрави и чисти по душа и тело.

Твой молитствовател во Христe.

† Варненский и Преславский (п.) **Симеон.**

Списанието „Витлеем“ се надява, че не само членовете на дружеството, до които дядо владика праща това писмо, но и всички негови читатели, които го прочетат, ще изпълнят и ще изпълняват съветите, дадени им в него.

Съобщава **Архимандрит Михаил.**

Следват подписите за всички членове на дружеството на брой 152.

Чу ли, мой мили, как се отплаща на добрите, правдивите и милостивите служители на вярата и народа; служители, които през цялия си живот от всичко най-много обичат Христа и ближните си и служат на правдата, истината и любовта Христови.

РАЗНИ СРЪЧНОСТИ.

1. ■■■■■ Наредете пет кибритени клечки. Прибавете при тях още пет, но тжй щото да се получат три,

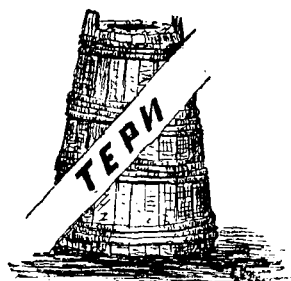
2. ■■■■■ Наредете четири кибритени клечки. Прибавете при тях още пет, но тжй щото да се получат сто.

3. Един слуга се условил на нова година да слугува на един богат човек за твърде скромна годишна заплата, която се състояла в жито и то да му се заплати в 40 дни тжй: I ден едно зърно, II—2, III—4, IV—8 и т. н., като се удвоява числото на предишния ден. Изчислете скромната заплата на този слуга.

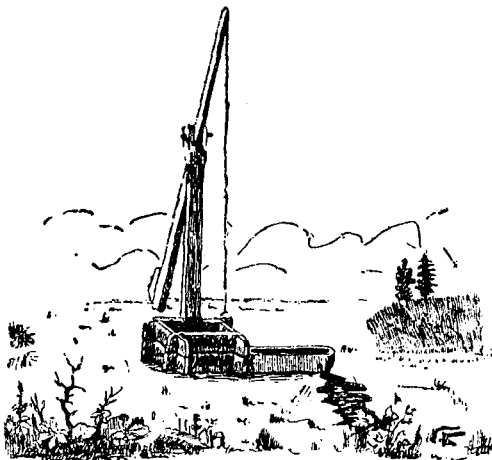
4. В името на едно животно, ако замените първия звук с **к**, ще получите име на част у дърветага. Кои са тия имена?

5. Кое име е написано на картинката?

Такива картинки се наричат **ребуси**.

6. Заморен пътник току що се отбил на кладенеца да се разхлади с студена водица. Той знаел, че уморен вода не трябва да пие. Поседнал да си отпочине, а после да пие. Где почива?

1923 ☸ ФЕВРУАРИЙ ☸ 1923

Има 28 дни. Денжт е 11 часа, а ноцта — 13.

Н.СТ.			СТ. СТ.	
1	ч.	прп. Макарий	19	}
2	п.	прп. Евтимий Великий	20	
3	с.	прп. Максим изпов.	21	
4	н.	† Блудния син	22	
5	п.	свм. Климент Ан.	23	}
6	в.	преподобн. Ксения	24	
7	с.	* св. Григ. Богослов	25	
8	ч.	преп. Ксенофонт	26	
9	п.	св. Ив. Златоуст	27	
10	с.	св. Ефрем Сирин (задушница)	28	
11	н.	† Месопустна	29	
12	п.	* Три святители	30	}
13	в.	Безсребр. Кир. и Иоан	31	
14	с.	* св. Трифон	1	
15	ч.	† Сретение Господне	2	
16	п.	Сим. Богоприемец	3	
17	с.	преп. Исидор	4	
18	н.	† Сиropустна	5	
19	п.	прп. Вукол еп. Смир.	6	}
20	в.	прп. Партений	7	
21	с.	в. м. Тодор Стратилат	8	
22	ч.	мжч. Никифор	9	
23	п.	* св. в. м. Харалампи	10	
24	с.	* св. Василий (Тодоров-ден)	11	
25	н.	1. † Православна	12	
26	п.	прп. Мартиниян	13	}
27	в.	прп. Авксенти	14	
28	с.	св. Ап. Онисим	15	

Недейте си сжбира богатства на земята, гдето молци и ржда ги развалят, и гдето крадци прокопават и крадат. Но сжбирайте си богатства на небото, гдето ни молец, ни ражда ги развалят, и дето крадци не прокопават и крадат.

Гл. 6 ст. 19 и 20. Матей.

До

В

„ВИТЛЕЕМ“

религиозно-нравствено [списание за деца
ПОЧНА ДА ИЗЛИЗА
от новата 1923 година.

Мило читателче,

Ако обичаш истината, правдата и любовта Христови, ако си добро християнче и ако желаеш доброто на другарчетата си, — препоръчай им да четат списанието „Витлеем“. На бедничките от тях давай твоите книжки да четат, а по-богатиците накарвай да се абонират и сами да го получават. Кажим, че годишния абонамент на списанието е само

== **30 лв. предплатени.** ==

За тия 30 лв. те и ти ще получите 10 книжки, всеки месец по една. Само през месеците юлий и август „Витлеем“ ще бжде във ваканция, заедно с малките си читатели и читателки, — ученици и ученички.

„Витлеем“ е едничкото списание за деца у нас, което ще ги учи на доброто, истината, правдата и любовта, за които Исус дойде на земята и страда.

Абонати за списанието се записват от всички ваши добри свещенници или направо от редакцията, като се изпратят в нея абонаментните 30 лв. с пощенски запис или с препоръчано писмо, на адрес: **До учителя Мл. Георгиев, редактор** на сп. „Витлеем“ в гр. Варна.

На новозаписани абонати се изпращат всички
■ ■ ■ ■ ■ излезли книжки. ■ ■ ■ ■ ■